

Ponevác činom v disciplinárnom rozsudku prvej stolice zisteným, ktorý trestný súd kvalifikoval ako zločin sprenevery podľa §§ 355, 356 tr. z., obvinený advokát poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru, ktorého je členom, a stal sa nehodným úcty a dôvery, zakladá jeho čin povahu disciplinárneho prečinu podľa § 68, písm. b) adv. por. Preto bol obvinený uznaný vinným týmto prečinom.

Čís. 338 dis.

Advokát je povinen odepříti poslušnost klientovu příkazu, přičilo-li by se provedení příkazu jeho svědomí nebo povinnému ohledu na česť a vážnost stavu.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1937, Ds I 30 a 31/37.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného advokáta z nálezů kárné rady advokátní komory, jímž byl obviněný uznán vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu.

Z d ů v o d ů :

Odvolání obviněného, napadajícímu kárný nález ve výroku o vině, nelze přiznati důvodnost.

Kárná rada měla právem za to, že obviněný zlehčil česť a vážnost advokátního stavu tím, že jako zástupce soukromého žalobce bez důvodu navrhl, aby odsouzenému, advokátu-kolegovi, podmíněný odklad výkonu trestu povolen nebyl, a stačí v té příčině poukázati na přílehlavé důvody napadeného nálezů, jež odvolacími vývody nejsou nijak vyvráceny, ba ani seslabeny.

Namítá-li obviněný, že jeho klient ve svém rozhořčení nad jednáním Dr. N. trval na tom, aby se proti povolení podmíněného odkladu výkonu trestu jeho jménem ohradil, že po doručení obsílky k veřejnému jednání pro krátkost času nemohl svému mandantovi plnou moc vypověděti a že se nemohl vydati v nebezpečí, aby v případě odepření splnění příkazu mohl býti činěn zodpovědným a po případě i kárně stíhán, vyvrací kárná rada správně tuto námítku, pokud vyslovuje a odůvodňuje názor, že advokát je povinen odepříti poslušnost příkazu klientovu, přičilo-li by se určité jednání, byť i k němu měl příkaz svého klienta, svědomí advokátovu nebo, jako v souzeném případě, povinnému ohledu jeho na česť a vážnost stavu. Ostatně navrhl obviněný podle protokolu o veřejném jednání, týkajícím se rozhodnutí o podmíněném odsouzení, odepření podmíněného odkladu výkonu trestu, aniž svůj návrh vůbec odůvodnil, a byla by bývala práva jeho mandanta jím zrovna tak hájena, kdyby rozhodnutí o podmíněném odkladu výkonu trestu byl úplně ponechal volnému uvažování soudu.

Námítka, že si odvolatel nebyl vědom závadnosti svého jednání, je bez významu, protože subjektivní nepoznání kárné trestnosti skutkové podstaty o sobě neomlouvá právě tak, jako neznalost trestního zákona v trestním řízení (rozh. Sb. n. s. č. 110 dis.). Bylo proto odvolání obviněného z výroku o vině jako neodůvodněné zamítnouti.

Čís. 339 dis.

Byl-li advokátovi kárným nálezem zastaven na určitou dobu výkon advokacie, vztahuje se zastavení na celý obor advokátní činnosti, tedy i na zastupování stran ve věcech trestních.

Ježto § 13, písm. b) kár. stat. nečiní rozdíl, je provozováním advokacie rozuměti i činnost v případě ojedinělém.

Advokátní činnost nepozbývá této své povahy tím, že byla provedena bezplatně.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1937, Ds I 35/37.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného advokáta z kárného nálezu kárné rady advokátní komory, jímž byl obviněný uznán vinným kárným přečinem porušení povinností povolání.

Z d ů v o d ů:

Obviněný přestoupil v době, po kterou mu byl výkon advokacie kárnými nálezy zastaven, t. j. v době od 14. listopadu 1934 do 15. března 1935, zákaz zastupování stran pouze jednou, a to jen tím, že zaslal dne 26. února 1935 v zastoupení M. dopis N., jímž ho žádal, aby se omluvil jeho mandantu M. pro obsah korespondenčního listku jemu zasláního, zakládající prý přestupek podle §§ 1, 2 a 4 zákona o ochraně cti a mimo to útisk, ne-li vydírání, a aby se napříště vystříhal takového osočování, a jímž N-a zároveň upozornil, že M. by musil proti němu v případě opětování bezohledně zakročit a takové dopisy předati státnímu zastupitelství.

Výtky nesprávného právního posouzení věci odvoláním nálezu kárné rady činěné jsou vesměs bezdůvodné.

Odvolání je především na omylu, má-li za to, že advokát, zapsaný do seznamu obhájců, smí v době, po kterou mu byl kárným nálezem výkon advokacie zastaven, zastupovati strany ve věcech trestních jako obhájce (osoba do seznamu obhájců zapsaná), nebyl-li do kárného nálezu, jímž mu byl zastaven výkon advokacie, výslovně pojat též zákaz zastupování stran ve věcech trestních. Kárný soud odvolací souhlasí v tomto směru s opačným právním názorem kárnou radou hájeným a vysloveným již v rozhodnutí bývalého vídeňského nejvyššího soudu ze